The Acts and Decrees of the Synod of Diamper and the Machinations of Religious Colonization

മതകോളനീകരണവും ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനുകളും

Shimi Paul Baby ^{a, *}

^a Department of Malayalam, Union Christian College, Aluva-683102, Kerala, India.

*Corresponding author Email: shimipaul2@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijmrd2147>

Received: 09-11-2021; Revised: 21-12-2021; Accepted: 25-12-2021; Published 27-12-2021

Abstract: The Synod of Diamper is, arguably, amongst the most significant milestones in the history of St. Thomas Christians in Kerala. This Synod was convened in the church at Udayamperoor, Kochi, Kerala, from June 20 to June 26, 1599. As is documented, it was Archbishop Alexis De Menezes of Goa who convoked this Synod. 200 decrees were passed during the nine sessions which were held during the Synod; these decrees, *in toto*, became a turning point in the history of Christianity in Kerala. Primarily, the Synod of Diamper was a religious/theological one. However, its subsequent decisive role in the history and culture of Kerala also gave the Synod a social face. A close scrutiny of the canons [canon] reveals that these decrees were formulated with a consideration of only Christian practices that were prevalent and familiar in the West [Occident]. In a grimly ironic sense, the canons overtly attempts a coax-hoax, whereby the Christians of Kerala would be coerced to follow the rules of the occidental version of Christianity; and this disciplining would be aided by various methods including expulsions from parish, ex-communication, etc. One big fallout of this scenario was that the Christians of Kerala, who till then had a variegated co-existence with different cultures, were forced to take up an exclusive and singular notion of Christian culture. Through these canons, many of the existing socio-cultural customs of the Christians of Kerala were abolished; an attempt to sculpt the socio-cultural life of this native populace and bring it in accordance with the image of the Christian that the West upheld. This article aims to reveal the methodology through which the Institutionalized Western Theological-agencies, by means of constant surveillance and an enforced seclusion-exclusion axis, exerted power on regional and native Christian group.

Keywords: Colonialism, Religious Colonization, Synod of Diamper, Postcolonialism, Orientalism, Kerala Christians, Surveillance

Subject Specialization: Malayalam

About the Author

Dr. Shimi Paul Baby, working as an Assistant Professor in the Department of Malayalam, Union Christian College, Aluva, Ernakulam, a district of Kerala. She had published 14 research papers, authored and edited books in Malayalam Language and Literature.

ആമുഖം

പോർച്ചുഗീസ് അധിനിവേശശക്തികൾ കേരളക്രൈസ്തവരെ മതപരമായി കോളനീവൽക്കരിക്കുവാൻ നടത്തിയ സമ്മേളനമാണ് ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ്. എറണാകുളം ജില്ലയിലെ ഉദയംപേരൂർ എന്ന സ്ഥലത്ത് മർത്തമറിയം പള്ളിയിൽ വെച്ച് 1599-ൽ നടത്തിയ ക്രൈസ്തവമതസമ്മേളനമാണ് ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ്

എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. ഇന്ത്യയിലെ പോർച്ചുഗീസ് ഭരണാധികാരികളിൽ രണ്ടാമനും കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഗോവൻ ആർച്ചുബിഷപ്പുമായ അലക്സിസ് ഡി മെനേസിസിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് സൂനഹദോസ് സമ്മേളിച്ചത്. കേരളക്രൈസ്തവജനതയുടെ സാമൂഹിക, സാംസ്കാരിക മതാത്മക ജീവിതത്തിൽ പാശ്ചാത്യാധിനിവേശശക്തികൾ കടന്നുകയറ്റം നടത്തിയതിന്റെ പ്രകടിതരൂപമാണ് ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ്. യൂറോപ്പിതര നാടുകളെ കണ്ടെത്തുകയും അവിടങ്ങളിൽ കോളനീമേധാവിയുടെ മതവിശ്വാസം തദ്ദേശീയരുടെ മേൽ സ്ഥാപിച്ചെടുത്തതുകൊണ്ട് ആധിപത്യം നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുക എന്നത് കോളനീകരണത്തിന്റെ മുഖ്യ വഴികളിലൊന്നായിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയാധിപത്യം, മതാധികാരം ഇവയുടെ ബലതന്ത്രത്തിലൂടെയാണ് കേരളക്രൈസ്തവർക്കുമേൽ പോർച്ചുഗലിന്റെ മതമേൽക്കോയ്മ ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നത്.

പോർച്ചുഗീസ് ആഗമനം വരെ റോമിലെ മാർപാപ്പ തലവനായുള്ള കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്ക് പുറത്തായിരുന്നു കേരളക്രൈസ്തവർ. വിശ്വാസത്തിൽ ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചും ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ സ്വയംഭരണനിലപാട് പുലർത്തിയും പൗരസ്ത്യസഭകളുമായി മെത്രീബന്ധം സ്ഥാപിച്ചും നിലനിന്നിരുന്ന മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ 16-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ആഗോളക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന് മുന്നിൽ വേറിട്ട സ്വത്വം പുലർത്തിയിരുന്നു. പോർച്ചുഗൽ മിഷണറിമാരുമായി ചേർന്നിണങ്ങിക്കൊണ്ട് പോർച്ചുഗീസ് മെത്രാനുകീഴിലേക്ക് കേരളക്രൈസ്തവരെ കൊണ്ടുവരികയായിരുന്നു ഉദയംപേരൂർസൂനഹദോസിലൂടെ ലക്ഷ്യമിട്ടത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവരുടെയും നസ്രാണിസഭയുടെയും മതകോളനീകരണ ചരിത്രത്തിൽ ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസ് സവിശേഷശ്രദ്ധനേടുന്നു.

ഉദയംപേരൂർ സമ്മേളനത്തിൽ മുന്നോട്ടുവെച്ച വ്യവസ്ഥകൾ നിയമങ്ങളാക്കി ക്രോഡീകരിച്ചിരിക്കുന്നതാണ് ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനുകൾ. 1599- ജൂൺ 20-ാം തീയതി സമ്മേളനം ആരംഭിച്ചു. ഏഴ് ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന സമ്മേളനത്തിന്റെ കൂടിയാലോചനകൾ 'മൗത്വാ-യോഗവിജാരം' എന്ന ശീർഷകത്തോടെയാണ് കാനോനുകളിൽ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. കാനോനുകളിലെ അധ്യായത്തെ കുറിക്കുവാൻ 'സഹാ' എന്ന സുറിയാനി പദം ഉപയോഗിക്കുന്നു. 'സാഹാ', 'സഹ' എന്നും കാനോനുകളിൽ കാണാം. ഒന്നുമുതൽ ഏഴുവരെയുള്ള യോഗങ്ങളിൽ സൂനഹദോസിന്റെ ലക്ഷ്യം, വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം, വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ, മാമ്മോദീസ, സ്നേഹരൂപം, കുർബാന, കുമ്പസാരം, പട്ടം, വിവാഹം തുടങ്ങിയവ ചർച്ച ചെയ്തു. മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മതകാര്യങ്ങളിലും സാമൂഹികജീവിതത്തിലും പള്ളികളുടെ ഭരണകാര്യങ്ങളും വരുത്തേണ്ട വ്യതിയാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. പോർച്ചുഗലിൽ നിന്നും വന്ന ക്രൈസ്തവമതമേധാവികൾ കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിനുമേൽ ഉദയംപേരൂർസൂനഹദോസിന്റെ കാനോനുകളിലൂടെ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന മതാധികാരത്തെ അതിന്റെ വ്യത്യസ്ത പ്രയോഗങ്ങളിലൂടെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് വിശകലനം ചെയ്യുകയാണ് ഈ പഠനത്തിലൂടെ.

അധികാരപ്രയോഗങ്ങൾ, നിരന്തരനിരീക്ഷണങ്ങൾ

ബഹുമതസമൂഹമായ കേരളത്തിൽ ഏകമതസമൂഹത്തിൽപ്പെട്ട മതപ്രതിനിധികളുടെ ഇടപെടലിന്റെയും അധികാരനിയന്ത്രണത്തിന്റെയും മാർഗ്ഗരേഖയാണ് ഉദയംപേരൂർസൂനഹദോസിന്റെ കാനോനുകൾ. മതത്തെ മുഖ്യമാനദണ്ഡമാക്കി നിർമ്മിച്ച വിശ്വാസസംഹിതകൾക്കും നിയമാവലികൾക്കുമകത്താണ് കേരളക്രൈസ്തവർ നില കൊള്ളേണ്ടത് എന്നതായിരുന്നു പോർച്ചുഗീസ് നിലപാട്. വ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ച ആത്മീയവും ലൗകികവുമായ തലങ്ങളിലെല്ലാം ഇതരമതവിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും വേർതിരിവ് നിലനിർത്തേണ്ടതാണെന്ന് പോർച്ചുഗീസുകാർ മുന്നോട്ടുവെച്ചു. ഇതിന്റെ രേഖാവിഷ്ഠിതമായ തെളിവാണ് 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർസൂനഹദോസിന്റെ കാനോനുകൾ. ജനനം, മാമ്മോദീസ, വിവാഹം, കുമ്പസാരം, വേഷം, ആചാരം, ദായക്രമം, ആരാധനാരീതി, മരണം

എന്നുതൂങ്ങി വ്യക്തിയെയും ക്രിസ്തുമതവിശ്വാസസമൂഹത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ളതെന്നും രേഖകളാകപ്പെടണമെന്ന ശാഠ്യം കാനോനുകൾ നിലനിർത്തുന്നു. അഥവാ രേഖാധിഷ്ഠിതമായി ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്താൻ കാനോന ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനുകൾ 1599 - അത് കേരളത്തിൽ വെച്ച് നടപ്പാക്കുമ്പോൾ രാജവാഴ്ചകാലത്തിന്റെ പ്രജകളായിരുന്നു കേരളീയർ. യൂറോപ്യൻ ആധുനികത അതിന്റെ പുതിയ നയതന്ത്രങ്ങളിലും രൂപങ്ങളിലും കോളനിനാടുകളിൽ അധികാരവിന്യസനം നടത്തുന്ന കാലഘട്ടമാണ് 16-ാം നൂറ്റാണ്ട്. 1492 അത് അമേരിക്കയെ കണ്ടെത്തലല്ല തദ്ദേശജനതയുടെ വംശനാശത്തിന്റെ ആരംഭമാണ് എന്ന് കോളനിയനന്തരവാദ ചിന്തകർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. അധികാരപ്രയോഗങ്ങളും അടിച്ചമർത്തലുകളും ശക്തവും തീവ്രവുമായി വിന്യസിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കോളനിജനതയെ വിലകുറഞ്ഞവരും അപകർഷതയുള്ളവരും ദാസ്യത്വത്തിന്റെ പ്രതീകവുമാക്കിത്തീർക്കുന്നുണ്ട്. യൂറോപ്പ് ആധുനികതയിലേക്ക് ചുവടുറപ്പിച്ചപ്പോൾ അത് യൂറോപ്പിന്റെ സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായ നേട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നില്ല മതപരമായ അടക്കി വാഴലിനുവേണ്ടി പള്ളിയും ഭരണകൂടവും ഒത്തൊരുമിച്ചു നടത്തിയ അധികാരതന്ത്രം കൂടിയായി മാറ്റപ്പെട്ടു.

ദൈവായത്ത രാജവാഴ്ചാധികാരപ്രയോഗങ്ങൾ വഴിമാറി അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് നിരന്തര നിരീക്ഷണത്തിലൂടെയുള്ള അച്ചടക്കമാണ് 'ഡിസിപ്ലിൻ ആൻഡ് പണ്ണിഷ് : ബർത്ത് ഓഫ് ക്ലിനിക്' എന്ന കൃതിയിൽ ഫൂക്കോ പങ്കുവെയ്ക്കുന്നത്. രാജാധികാരത്തെ പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കാതെ യൂറോപ്പ് എന്ന അപരത്വത്തെ കേന്ദ്രമാക്കി നിലനിർത്തി നിരന്തരനിരീക്ഷണത്തിലൂടെയും ശിക്ഷണത്തിലൂടെയും അധികാരത്തിന്റെ പുതുവ്യവസ്ഥാപനതന്ത്രത്താൽ ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്ന നിയമങ്ങൾ ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ കാനോന മുന്നോട്ടുവെയ്ക്കുന്നു. നാമറിയാതെ നമ്മുടെ ശരീരവും മനസ്സും വരുതിയിലാക്കി അച്ചടക്കമുള്ള പൗരന്മാരാക്കി നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് അധികാര കേന്ദ്രങ്ങൾ അധീശത്വ കേന്ദ്രങ്ങളായി നിലകൊള്ളുംവിധത്തിൽ നിയന്ത്രണ സമൂഹങ്ങളുടെയും നിയന്ത്രണ സങ്കേതങ്ങളുടെയും രൂപത്തിലേക്ക് കേരളക്രൈസ്തവരെ ഘടനാപരമായി വഴിമാറ്റുന്നത് കാനോനുകളിൽ കാണാനാകും.

പോർച്ചുഗീസ് രാജാധികാരവ്യവസ്ഥിതിയുടെ സ്വീകാര്യത കേരളക്രൈസ്തവരിൽ ഉറപ്പിക്കുന്ന സമീപനം കാനോനയിലെ ഭാഷാവിശകലനത്തിലൂടെ വ്യക്തമാകും. കാനോനുകളിലെ പ്രസ്താവനകൾ ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. വ്യക്തികളുടെ ഓർമ്മകളിൽ ആഴത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തും വിധമുള്ള പ്രസ്താവനകൾ നിരന്തരമായി കാനോനയിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നു. മാർപാപ്പയുടെയും മെനേസിസ് മെത്രാന്റെയും അധികാരപദവികളുടെ ഔന്നിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച ആവർത്തനങ്ങളാണ് ഇതിൽ ശ്രദ്ധേയമായത്. "ആഗോളവ്യാപകമായ ക്രൈസ്തവസഭയിലെ നസ്രാണികളുടെ തലവൻ" എന്നാണ് ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനയിൽ മാർപാപ്പയെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. റോമിനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള ക്രൈസ്തവമത ഘടനയിൽ മാർപാപ്പയാണ് സഭാതലവൻ. ശ്രേണീബദ്ധമായ ഭരണവ്യവസ്ഥയിൽ ഉന്നതാധികാരപദവി മാർപാപ്പയ്ക്കാണ്. "തമ്പുരാൻററപള്ളി അടക്കിവാഴുന്ന ശുദ്ധമാന മാർ ക്ലിമ്മീസ എന്ന പാപ്പാടെ..." (ഉ.സൂ.കാ.,1994:108), "...നസ്രാണികൾ ഒക്കെക്കും തലയാകുന്ന ക്ലിമ്മീസ എന്ന ശുദ്ധമാന മാർപാപ്പ..." (ഉ.സൂ.കാ.,1994 :116) എന്നിങ്ങനെയാണ് മാർപാപ്പയുടെ വിശേഷണങ്ങൾ. ആത്മീയപിതാവ് മാത്രമല്ല മാർപാപ്പ എന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നും വ്യക്തമാണ് (Zacharia, 1994a; Zacharia 1994b). അധികാരത്തിന്റെയും ആത്മീയതയുടെയും ആൾരൂപമായിട്ടാണ് ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനയിൽ മാർപാപ്പയെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്. "തമ്പുരാൻററ പള്ളി അടക്കിവാഴുന്ന" എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രമാണങ്ങളുടെ പിന്തുടർച്ചക്കാരൻ എന്നതിലുപരിയായി മാർപാപ്പയുടെ അധികാരത്തിന്റെ ഔന്നത്യത്തെയാണ് അടക്കിവാഴലിലൂടെ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. മാർപാപ്പയുടെ പരമാധികാരത്തെ രാജാധികാരത്തിനു സമമായി സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടാണ്

സൂനഹദോസിൽ കേരളക്രൈസ്തവർക്കു മേൽ പോർച്ചുഗീസുകാർ ആധിപത്യം ഉറപ്പിച്ചെടുക്കുന്നത്. കാനോനുകളിലെ ഭാഷ ആശയങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല; അത് അധികാരചിഹ്നവും അധികാരപ്രയോഗത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരവുമാകുന്നുണ്ട്. ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനയിൽ ഇടപെടുന്ന സൂക്ഷ്മാധികാരബലതന്ത്രങ്ങൾ പോർച്ചുഗലിനെയും റോമിനെയും മുഖ്യധാരയിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന അധികാരവ്യവഹാരമാണ്. വാക്കുകളുടെ ശക്തിയും ദൃശ്യതയും വ്യക്തമാക്കുന്നത് പദവിപരവും സാമൂഹികവുമായ അധികാരബന്ധങ്ങളെയാണ്. “ഇതിനെക്കൊണ്ടു പാപ്പാടെ കീഴ് വഴങ്ങാത്തവർക്കു മൊക്ഷം ഇല്ല. പിന്നെയൊ നരകത്തിൽ പൊയി ദുഷ്കർമ്മപ്പെടുവാൻ” (ഉ. സൂ.കാ.,1994:128). “ശുദ്ധമാന കാതോലിക്കാ വിശ്വാസം കൂടാതെ ആർക്കും സൊർഗ്ഗത്തിൽ പൊയിക്കൂടാ....” (ഉ.സൂ.കാ.,1994:121) (Zacharia, 1994b). മാർപാപ്പ അധിനാഥനായുള്ള ക്രിസ്തുതത്ത്വത്തോട് വിധേയപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ “സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോയിക്കൂടാ, ‘മഹറോൻ’, ‘ദുഷ്കർമ്മം’, ‘കൊടുംപാപം’ പോലുള്ള ഇഹപരങ്ങളായ പുറന്തള്ളലുകളിലൂടെ / ശിക്ഷാവിധികളിലൂടെ കേരളക്രൈസ്തവരെ ഭയപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. വക്താവിന്റെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടരുതാത്തതായ അധികാരമാണ് ഭയപ്പെടുത്തൽ പാഠങ്ങളിൽ പ്രകടമാകുന്നത്.

മാർപാപ്പയെ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുസഭയുടെ കീഴിൽ അനുസരണയുളളവനായി നിൽക്കുവാൻ വ്യക്തിയെ സ്വയം തയ്യാറാക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയെക്കൂടാതെ കേരളത്തിലെ പുരോഹിതന്മാരെ പോർച്ചുഗൽ രാജാവിന്റെ കീഴിൽ ആജ്ഞാനുസാരികളായി നിലനിർത്താനുള്ള ശ്രമം കാനോനയിൽ കാണാം. കേരളത്തിലെ വൈദികർ ഒന്നടങ്കം പോർച്ചുഗൽ രാജാവിൽനിന്നും വേതനം പറ്റി പുലരേണ്ടവരാണെന്നും കാനോനയിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. “.... ഇപ്പോൾ ഒളള പ്രൊത്തുക്കാൽ രാജാവിന്നോട മലങ്കര ഒളള പട്ടക്കാർക്ക മാസപ്പടി ആയിട്ട ആണ്ടിൽ കൊറഞ്ഞത ഒരു പതിനായിരം പണം തരണം എന്ന ഇ സൂനഹദോസ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ രാജ്യത്ത അറിയിച്ച കല്പിച്ച വരുവൊളം മലങ്കരക്ക ഇപ്പോൾ ശുദ്ധമാന പാപ്പാടെ പ്രമാണത്താൽ വന്ന മാർ അല്ലെസൊസു മെത്രാൻ തനിക്ക ഒളള മാസപ്പടിയിൽ നിന്ന പതിനായിരം പണം എടുത്ത മലങ്കര ഒളള പട്ടക്കാർക്ക കൊടുക്കുമാറ കല്പിച്ചു” (ഉ.സൂ.കാ., 1994:192). കേരളത്തിലെ വൈദികരെ പോർച്ചുഗൽ രാജാവിന്റെയും കിഴക്കിന്റെ മെത്രാനായ അലക്സിസ് ഡി മെനേസിസിന്റെയും ആജ്ഞാനുസാരികളാക്കുന്നതിനുള്ള തന്ത്രമാണ് വൈദികർക്ക് വേതനം നല്കി അവരെ വരുതിയിലാക്കുക എന്നുള്ളത്. അനുവരെ പള്ളിയോഗ സമിതിയായിരുന്നു വൈദികർക്കു വേതനം നല്കിയിരുന്നത്. പോർച്ചു ഗീസ് ആഗമനത്തിനു മുന്നേ ഓരോ പള്ളികളിൽ നിന്നും പ്രതിനിധികൾ പങ്കെടുത്തു കൊണ്ടുള്ള ജനാധിപത്യപരമായ സഭാഭരണസംവിധാനത്തെയാണ് പള്ളിയോഗങ്ങൾ എന്ന് വിളിച്ചിരുന്നത്. പള്ളിയോഗമായിരുന്നു കേരളക്രൈസ്തവ സാമൂദായിക ഘടനയുടെ കാതൽ. പള്ളിയോഗത്തിനു കേരളക്രൈസ്തവ സഭയിൽ ലഭിച്ചിരുന്ന പ്രാധാന്യത്തെ തകർത്തുകൊണ്ടാണ് പുരോഹിതർക്കുള്ള വേതനം പോർച്ചുഗൽ രാജാവ് അനുവദിക്കുന്നത്. കുർബ്ബാനയ്ക്കുപയോഗിക്കുന്ന വീഞ്ഞ് പോർച്ചുഗലിൽ നിന്നുള്ളത് മാത്രമായിരിക്കണമെന്ന് ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനുകളിൽ നിഷ്കർഷിക്കുന്നു (1994:140). കേരളക്രൈസ്തവർക്ക് ആവശ്യമായ വീഞ്ഞ് പോർച്ചുഗൽ രാജാവ് സൗജന്യമായി നൽകും എന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. പോർച്ചുഗൽ രാജാവും ഭരണകർത്താക്കളും കേരളക്രൈസ്തവരോട് കാട്ടുന്ന ഉദാരസമീപനമായി ഇതു തോന്നാമെങ്കിലും മതത്തിന്റെ പിന്നിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയം ഇതിൽ വ്യക്തമാണ്. കാരണം പോർച്ചുഗൽ രാജാവ് സൗജന്യമായി വീഞ്ഞ് നല്കണമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ കേരളക്രൈസ്തവരുടെ യജമാനനായി പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന് കാനോനയിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. വീഞ്ഞുവാഗ്ദാനത്തിലൂടെയും പുരോഹിതർക്കുള്ള മാസവരുമാനത്തിലൂടെയും മേധാവിത്വം പതുക്കെ പതുക്കെ സമഗ്രാധിപത്യപ്രവണതയിലെത്തിക്കുന്ന അധികാരപ്രയോഗമാണിത്.

കേരളക്രൈസ്തവർ മതപരമായി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരുന്ന നോമ്പ്, പ്രാർത്ഥന, പെരുന്നാൾ തുടങ്ങിയവയുടെ പുനഃക്രമീകരണം കാനോനയിൽ കാണാം. “റൊമ്മാ പള്ളിയുടെ ക്രിയകൾക്ക് തക്കവണ്ണ മല്ലാത്തതിനാലാണ് പുനഃക്രമീകരണത്തിനു വിധേയമാകുന്നത്.

ഇതിന്റെ തുടർച്ചയായിട്ടാണ് കേരളത്തിലെ ആരാധനാലയങ്ങളിൽ വിശുദ്ധരുടെ രൂപങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ മരത്തിൽ നിർമ്മിതമായ സ്തീബ അഥവാ കുരിശ് മാത്രമാണ് ആരാധനാലയങ്ങളിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നത്. ക്രൂശിതനായ ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ബഹുമാനാർത്ഥം 'സ്തീവ'യെ നസ്രാണികൾ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. പാശ്ചാത്യനവേത്ഥാനം സാഹിത്യത്തിലും ചിത്രകലയിലും പരിശീലിച്ച പോർച്ചുഗീസുകാർക്ക് വിശുദ്ധരുടെ പ്രതിമകൾ ഇല്ലാതിരുന്ന കേരളത്തിലെ പള്ളികൾക്ക് ശൂന്യസ്ഥലങ്ങളായി അനുഭവപ്പെട്ടു. പള്ളിക്ക് ലഭിക്കുന്ന വരുമാനം ചെലവഴിച്ച് പള്ളികൾക്ക് ആകർഷകമായ ഉടൽരൂപങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിക്കണം എന്നാവശ്യപ്പെടുന്നു. "പള്ളിയിലെ പണി തീർന്നാൽ നടെ മാമ്മോദീസാ മുക്കുവാൻ ഒള്ളത മെൽ പണിക്കയും വെണം. അതിന്റെ ശേഷം ഒടനെ വെണ്ടത ആകുന്നത പള്ളിക്കൽ വയ്പാൻ രൂപങ്ങൾ ഒണ്ടാക്കണം. പള്ളിയിലെ പെരുന്നാളുകൾക്കു തക്ക രൂപങ്ങൾ വെണം താനും. മദ്യവായിൽ രൂപം തീർന്നതിന്റെ ശേഷം പൊറത്ത ദ്രാണോസുകളും ഒണ്ടകിൽ പള്ളിമൊത്തൽ അഴിച്ച് അതിന്നു രൂപങ്ങളും ഒണ്ടാകണം" (ഉ.സു. കാ., 1994:222). വിശുദ്ധരെ കണ്ടുവണങ്ങുന്നതിന്റെ പ്രതീകമായിട്ടാണ് ഉടൽരൂപങ്ങൾ വണങ്ങുന്നത്. പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന ഉടൽരൂപങ്ങളെല്ലാം പാശ്ചാത്യവിശുദ്ധരുടേത് മാത്രമേ ആകാവൂ എന്നു കാനോനയിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു (ഉ.സു.കാ., 1994:127). ശ്രദ്ധേയമായ അനുശാസനയാണിത്. ആരാധനാലയങ്ങളിലെ കാഴ്ചയിടങ്ങൾ പാശ്ചാത്യവിശുദ്ധരെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളത് മാത്രമാകണമെന്ന ബോധ്യമാണ് ഇതിനു പിന്നിൽ. പൗരസ്ത്യ വിശുദ്ധരെന്നു മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടവരെ വാഴ്ത്തുന്ന വൈദികർക്കും വിശ്വാസികൾക്കും 'മഹറോൻ' ശിക്ഷ ഉറപ്പിക്കുന്നു. വിശുദ്ധിയും നിർമ്മലതയും പാശ്ചാത്യ മാത്രമാണെന്ന ഏകപക്ഷീയമായ അഭിപ്രായത്തിലാണ്. കേരളക്രൈസ്തവർക്ക് പരിചിതമായിരുന്ന പൗരസ്ത്യമാതൃകകളെ പുറന്തള്ളുവാൻ നിയമംമൂലം അവർ നിർബന്ധിതരായിത്തീരുന്നു. പാശ്ചാത്യൻ ഉൽക്കൃഷ്ട അവകാശപ്പെടാൻ പൗരസ്ത്യ സ്വത്വത്തെ അതിന്റെ അപരമായി കണ്ട് അതിനെ ഇകഴ്ത്തേണ്ടത് യൂറോപ്പിന്റെ ആവശ്യമായിരുന്നു എന്ന ഏഡ്വാർഡ് സെയ്ദിന്റെ പൗരസ്ത്യവാദം ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ് (2001:15) (Said, 2001). കേരളക്രൈസ്തവരുടെ മദ്ധ്യപരസ്ത്യ പാരമ്പര്യത്തെ ബോധപൂർവ്വം നിഷേധിക്കുകയും നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്ത് പാശ്ചാത്യതയെ വ്യവസ്ഥാപിക്കുന്ന കാഴ്ചയാണിത്.

"ഏഴാം മൗത്യാ ഏഴാം കൂടി വിചാരത്തിൽ പോർച്ചുഗൽ രാജാവ് നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്താത്ത മെത്രാന്മാരാരും കേരളത്തിലേക്കു കടക്കരുതെന്നാണ് കാനോനകളിലെ വ്യവസ്ഥ. മാത്രമല്ല, ഈശോസഭക്കാരെ എല്ലാപള്ളികളിലും നിർബന്ധമായും പ്രവേശിപ്പിക്കണം അല്ലാത്ത പക്ഷം അച്ചടക്ക നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുമെന്നും കാനോന കല്പന ചെയ്യുന്നു. "ഇ എടവകയിലെ ആത്മാവുകളുടെ ഏറെ ഒപകാരത്തിന്നു എടവകയിൽ ഇരിക്കുന്ന സംപാളു പാതിരിമാര ഇ എടവകയിൽ ഒള്ള പള്ളികളിൽ ഒക്കെയിലും പൂക്കു കുറുബാന ചെവാറും കുറുപസാരിപ്പാനും പൊരുൾ പറവാനും മറ്റും ലൊകരിടെ ആത്മാവുകൾക്കു വെണ്ടുന്നത എപ്പേരും പള്ളിക്കു അടുത്ത മരിയാതിക്കു തക്കവണ്ണം പരഹസ്യമായി വഴിയെ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ ശുദ്ധമാന സൂനഹദോസ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിന്നു മറ്റാരുടെയും അനുവാസം അവർക്കു വെണ്ടതാനും" (ഉ.സു. കാ., 1994: 229). പോർച്ചുഗീസ് മിഷണറിപ്രവർത്തകരായ ഈശോസഭക്കാരെ കേരള ക്രൈസ്തവർക്കിടയിൽ സാമൂഹിക സമ്മതിയുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും പോർച്ചുഗീസ് രാജാവിന്റെ കല്പനകളുടെ വാഹകരായി അവരെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് കേരളക്രൈസ്തവരെ വിധേയത്വകർത്വങ്ങളായി നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുമുള്ള അധികാരതന്ത്രമാണിത്. കൂടാതെ, "ശുദ്ധമാന സൂനഹദോസ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു അനേകം മുഷ്കരത്വവും കെഴക്കു ദിക്കിലേക്കു ഒക്കെക്കും ഒരവൻ കർത്താവും ആകുന്ന പ്രൊത്തുക്കാൽ രാജാവിനോട അപേക്ഷിക്കുന്നു ഇ മലങ്കര നസ്രാണികളെ തന്റെ കീഴ്പഴക്കി കൈക്കൊണ്ടുകൊള്ളണം എന്ന. പല മലയാം രാജാക്കളുടെ കീഴ് കിടക്കുന്നവർക്കു ഒടയവനും തുണയും വെണ്ടുവൊളം വെണം എന്ന ഒണ്ട. അവർ നസ്രാണികൾ ആയതിനാപക്കം മാർഗ്ഗത്തിന്റെ മുഴുപ്പിനും വിശ്വാസത്തിനും വെണ്ടി മരിച്ചെ മതിയാവുതാനും. ഇ സൂനഹദോസ ശ്രമിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മെത്രാപ്പോലീത്തായോട സൂനഹദോസ അപേക്ഷിക്കുന്നു രാജാവിന്നു ചിറ്റാണ ചെവാൻ ഇ

നസ്രാണികൾക്കു ഒളള അപേക്ഷ രാജാവിനോട കാട്ടണം എന്ന" (ഉ.സു.കാ.,1994: 243). ഭരണതലത്തിൽ പോർച്ചുഗീസ് രാജാവിനെ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തു നിർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള അധികാര വ്യവസ്ഥിതിയാണ് പോർച്ചുഗീസുകാർ ഇതിലൂടെ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്. കേരളക്രൈസ്തവരെ അനുസരണയുള്ള പ്രജകളായി സ്വീകരിക്കണമെന്നു പോർച്ചുഗൽ രാജാവിനോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. പോർച്ചുഗൽ രാജാവിനോട് കൂറും മമതയും പ്രഖ്യാപിച്ച് മാനസികമായ ദാസ്യത്തെ സ്വീകരിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരാക്കി ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാത്ത നിസ്സംഗരായ ജനതയെ നിർമ്മിക്കുന്നു. സമ്മേളനത്തിൽ സംശയത്തിനിടയില്ലാത്ത വിധത്തിൽ തികച്ചും സാധാരണമെന്ന മട്ടിലാണ് ഈ പ്രസ്താവന നടത്തുന്നത്. അധികാരഘടനകൾക്ക് പ്രാന്തവത്കരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ചെറുത്തുനിൽപ്പുകളിൽ ഇളക്കംതട്ടുമെന്നതിനാൽ ഭക്തി എന്ന പുകമറ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് തികച്ചും ഗൗരവമർഹിക്കുന്ന വിഷയത്തെ തന്ത്രപരമായി അവതരിപ്പിച്ച് അധികാരിവർഗ്ഗത്തിനെതിരെയുള്ള വിമർശനങ്ങളെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നു.

അധികാരത്തിന്റെ പുതുനിയന്ത്രണ സങ്കേതങ്ങൾ കാനോനയിൽ പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അധുനികതയുടെ ഭാഗമായി വികാസം പ്രാപിച്ച ഒഫീഷ്യൽവത്കരണത്തിലൂടെ ഇത് സാധ്യമാകുന്നത്. വാരാന്ത്യത്തിൽ പള്ളിയിൽ വരുന്നവരുടെ പേരുവിവരം, മാമ്മോദീസ മുങ്ങുന്നവരുടെ വിശദാംശങ്ങൾ, കുമ്പസാരിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണവും പേരുകളും, വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച വിശദാംശങ്ങൾ എന്നുതുടങ്ങി പള്ളിയിലെ അംഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പൂർണ്ണമായ രേഖപ്പെടുത്തലുകൾ ഓരോ പള്ളിയിലും സൂക്ഷിക്കുന്നതിന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുകയും അതിനായി ഇടവകവൈദികരെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. "അത അത ഇടവകയിൽ മാമ്മോദീസാ മുക്കുന്നവരുടെയും മുങ്ങുന്നവരുടെയും അപ്പൻററഅമ്മെടെയും തലതൊടുന്നവരുടെയും കാലവും മാസവും ഇട്ട എഴുതി വെക്കയും വെണം. വാശകം ഇവണ്ണം: ഞാൻ ഇന്നാറ ഇന്ന പള്ളിയുടെ മൂപ്പൻ ഇന്ന കാലം ഇത്രാം ദിവസത്തിൽ ഇന്നടത്ത പിറന്ന ഇന്നാരുടെയും ഇന്നാരുടെയും മകനെ താൻ മകളെ താൻ മാമ്മോദീസാ മുക്കിയെൻ. തല തൊട്ടത ഇന്നാറും ഇന്നാറും എന്നും അതിൻററ ശേഷം പട്ടക്കാരൻ തൻററ ഒപ്പും ഇടുകാ. പള്ളിയിലെ മൂപ്പൻ ആ പുസ്തകം ശരസിച്ച മെൽപട്ടക്കാരൻ്റെ കണക്ക കൊടുക്കയും വെണം." എന്ന് മാമ്മോദീസാ പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തണമെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു (ഉ.സു.കാ., 1994:154). കുമ്പസാരിക്കുന്നവരുടെ പേരും വിവരവും സൂക്ഷിച്ച് അവരെക്കൊണ്ട് അതിൽ ഒപ്പ് വെയ്പ്പിക്കുകയും "മറ്റൊര എടവകയിൽ ചെന്ന കുംപസാരിച്ചു എങ്കിൽ ആ കുംപസാരിപ്പിച്ച പട്ടക്കാരൻററ കുറി കൊണ്ടുവന്ന കാട്ടണ്" മെന്ന് കുമ്പസാരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്ന നാലാം മൗത്വായിലെ ആറാം കാനോനയിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. വിവാഹിതരാകുന്ന വധുവരന്മാരുടെ പേരും വിവരങ്ങളും വിവാഹം നടത്തിയ തീയതിയും വർഷവും എന്നിവ സഹിതം പള്ളിരേഖയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന് വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുന്നു (ഉ.സു.കാ.,1994:197). രേഖാധിഷ്ഠിതമായ ഒന്നിലൂടെ ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തുമ്പോഴും അത് "റൊമ്മാപ്പള്ളിയുടെ അടവുകളും(സമ്പ്രദായം) ക്രിയകളും തക്കവണ്ണം കണ്ടപെർത്ത വെക്കയും വെണം" (ഉ. സു.കാ., 1994: 219) എന്ന് കാനോനയിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. മാത്രമല്ല, എഴുതുന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ ചുവട്ടിൽ ഈശോസഭമിഷണറിസംഘത്തിലെ നേതൃസ്ഥാനീയനായ പുരോഹിതനെക്കൊണ്ട് ഒപ്പും വെപ്പിയ്ക്കണം. അച്ചടക്കത്തിന്റെ പുതുമാതൃകകൾ പുത്തൻലോകകമത്തിനനുസരിച്ച് ക്രമീകരിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാരംഭമാതൃകയാണിത്. സൂനഹദോസിന്റെ ആരംഭദിനത്തിലും അവസാന സമ്മേളനദിനത്തിലും പങ്കെടുത്ത ജനങ്ങളെല്ലാവരും നിയമാവലികളിൽ ഒപ്പുകുത്തണം എന്ന് കാനോനകളിൽ കാണാം. "വന്ന കാര്യത്തെക്കൊണ്ട വിജാരിക്കെണ്ടത എപ്പേരും വിജാരിച്ച അതിന്ന എഴുതി ഓരൊരുത്തര ഇടെണ്ടുന്ന ഒപ്പും ഇട്ടെച്ച എല്ലാവരും പൊകുമ്പാൾ ഒരുമിച്ച പെയിക്കൊള്ളുകയും ആം" (ഉ.സു. കാ., 1994:111), "ശുദ്ധമാന സൂനഹദോസിന്ന വിളിക്കപ്പെട്ടു വന്നവര ആരും മലയാഷ്മയിലും കറുസൊനിലും എഴുത്തുപ്പെട്ട സൂനഹദോസിൽ ഒപ്പു കുത്താതെ പൊകരുത എന്ന വഴക്കത്തിൻററയും മഹറൊൻററയും പ്രാശ്യാത്താലയും മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആയി കൽപിക്കപ്പെട്ടു" (ഉ.സു.കാ., 1994:245). എഴുതിവെയ്ക്കുക, ഒപ്പിടുക അതിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിനായി മിഷണറിമാരെ

ചുമതലപ്പെടുത്തുക പോലുള്ള നടപടിയിലൂടെ നിരന്തരനിരീക്ഷണത്തിലൂടെയുള്ള അധികാരപ്രയോഗത്തിന്റെ രേഖാവിഷ്ഠിതമായ മാതൃകയാവുകയാണ് കാനോനുകൾ. മിഷണറിമാർ സർവ്വൈലൻസ് കണ്ണുകളാലൂന്നുകയും വ്യക്തികൾ സൂക്ഷ്മമായി നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

Conclusion

സ്ഥാപനവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട മതത്തിന്റെ നിലപാടുകളാണ് പോർച്ചുഗീസുകാർ കേരളത്തിൽ വ്യവസ്ഥാപനം ചെയ്യുന്നത്. കേരളക്രൈസ്തവരെ അനുശീലിപ്പിച്ചും ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയും അധികാരഭാഷ ഉപയോഗിച്ചും അവരുടെമേൽ ആധിപത്യം നിലനിർത്തുന്നു. ക്രൈസ്തവരുടെ സാമൂഹിക വ്യാപരങ്ങളെ ആകെത്തന്നെയും നിരീക്ഷണ വിധേയമാക്കുന്നതിനുമുള്ള നിയമാവലികൾ നടപ്പാക്കിയാണ് കേവലം ഏഴ് ദിവസം മാത്രം നീണ്ട സൂനഹദോസ് അവസാനിക്കുന്നത്. പൗരസമ്മതിയോടെയാണ് തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തത് എന്ന ബോധ്യം നിലനിർത്തി കാനോനുകളുടെ ആധികാരികത ഉറപ്പാക്കുന്നതിനായുള്ള ശ്രമമാണ് ഒപ്പുകുത്തൽ നടപടികൊണ്ട് ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്. പോർച്ചുഗീസ് രാജാവിന്റെ അധികാരപരിധിയ്ക്ക് കീഴിൽ മാർപാപ്പയുടെ ആത്മീയ കാവലിലും നിരീക്ഷണത്തിലുമാണ് തങ്ങൾ എന്ന തോന്നൽ വ്യക്തിയിലുളവാക്കി അധികാരത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മഭൗതികം നിലനിർത്തുന്നു. പഴയ അധികാരവ്യവസ്ഥയെ നിലനിർത്തുകയും കാലഘട്ടത്തിനനുസരിച്ച് പുതിയ അധികാരസാങ്കേതിക തന്ത്രങ്ങളെ പരീക്ഷണാത്മകമായി പ്രയോഗിച്ചു കൊണ്ടുമാണ് ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനുകൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഭരണകൂടസ്ഥാപനങ്ങൾ പിടിച്ചുറപ്പിച്ച മതാധികാരത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മരാഷ്ട്രീയമാണ് കാനോനുകളിൽ പ്രകടമാകുന്നത്.

References

- Antoney, (2016). Koonan Kurishu Shapatam:Karanavum Prathyaghathagalum, Ayin Publications, Aluva, Kerala, India.
- Foucault, M., (1979). Discipline and Punish: The Birth of The Prison, Vintage, New York.
- Kleetus Kathirparambil, (2015). Kerala Navothana Samarabham Pathinaram Nootandil, Ayin Publications, Aluva, Kerala, India
- Markose V.P., (2021). Karsoni Enna Suriyani Malayalam, Thunchathezhuthachan Malayalam University, Thirur, Kerala, India.
- Said, EW, (2001). Orientalism, Penguin Books New Delhi, India.
- Shobanan, B., Devadas, P., Raymond S., (2020). Christhu Matham Keralathil, Kerala Bhasha Institute, Thiruvananthapuram, Kerala, India.
- Thomas, S., (2020). Christhava Gana Sahitya Charitram, Sahitya Pravathaka Co-Operative Society, Kottayam, Kerala, India.
- Zacharia, S., (1994). The Acts and Decrees of the Synod of Diamper IICS, Hosana Mount Kottayam, Kerala, India.
- Zacharia, S., (1994). Udayamperoor Sunahadosinte Canonakal, Bharateeya Christhava Padana Kendram, Edamattam. Kerala, India

Funding

This study was not funded by any grant

Does this article screened for similarity?

Yes

Conflict of interest

The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The author 2021. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

Shimi Paul Baby, The Acts and Decrees of the Synod of Diamper and the Machinations of Religious Colonization, Indian Journal of Multilingual Research and Development, Vol 2, Iss 4 (2021) 53-60. DOI: <https://doi.org/10.54392/ijmrd2147>